

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 865/2021
15.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Станислава Гајић Лаушевић адвокат из ..., против туженог ЈП „ЕПС“ Београд, Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, чији је пуномоћник Александар Будалић адвокат из ..., ради исплате увећане зараде, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 175/20 од 18.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 175/20 од 18.12.2020. године тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 222/19 од 03.12.2019. године, а захтев туженог за накнаду трошкова поступка **ОДБИЈА**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова поступка по ревизији исплати тужиоцу АА износ од 71.785,00 динара и тужиоцу ББ износ од 68.380,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 222/19 од 03.12.2019. године, ставом првим и другим изреке, обавезан је тужени да на име мање исплаћене зараде по основу сменског рада исплати тужиоцима новчане износе наведене у овим ставовима изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате, као и да за тужиоце на ове износе уплати надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалдско осигурање доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, у року од осам дана од дана пријема писаног преписа пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцима износ од 94.450,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног преписа пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 175/20 од 18.12.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 222/19 од 03.12.2019. године у првом и другом ставу изреке тако што су одбијени као неосновани тужбени захтеви којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени да им на име мање исплаћене зараде по основу сменског рада за период од марта 2016. године до јула 2019. године исплати појединачне месечне износе са затезном каматом, као и да за тужиоце на досуђене износе уплати надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Лазаревцу П1 222/19 од 03.12.2019. године тако што је одбијен као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 94.450,00 динара са затезном каматом од дана извршности до исплате, и обавезан сваки од тужилаца да накнади туженом трошкове које је имао у поступку пред првостепеним судом у износу од по 1.950,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом трећим изреке, обаевезани су тужиоци да накнаде туженом трошкове поступка по жалби у укупном износу од 20.080,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужилаца основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци обављају рад у режиму од 12 сати рада - сваки други дан од 7 часова до 19 часова, а између имају слободних 36 сати. Тужени је у спорном периоду исплаћивао тужиоцима зараду без увећања од 8,9% предвиђеног његовим колективним уговором за рад у сменама.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби Закона о раду наведеним у образложењу донете пресуде и члана 38. став 1. тачка 4. Посебног колективног уговора туженог досудио тужиоцима тражено новчано потраживање. По налажењу тог суда, рад тужилаца има све карактеристике сменског рада и зато им припада право на увећану зараду од 8,9% коју им тужени у означеном временском периоду није исплаћивао.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев. По схватању тог суда, сменски рад подразумева образац ротирања у којем се запослени, континуирано или дисконтинуирано, мењају на истом радном месту тако да почетак и крај рада запосленог не почиње увек у исто време. У конкретном случају, тужиоци обављају рад увек у истом временском периоду - сваки други дан од 7 часова

до 19 часова, што значи да нема измене смена са прекидима током одређеног периода у току дана или недеље, због чега се такав њихов рад не може сматрати сменским радом и зато они немају право на тражено увећање зараде по том основу.

Овакво правно становиште другостепеног суда није исправно.

По дефиницији сменског рада, садржаној у Директиви ЕУ 2003/88/ЕЦ која није непосредни извор права али доприноси њеном тумачењу, сменски рад је такав начин организације рада у којем запослени мењају једни друге на истом радном месту у складу са одређеним обрасцем, укључујући образац ротирања који може бити непрекидан или са прекидима. Запослени на истим пословима на којима су радили и тужиоци смењивали су се према унапред утврђеном редоследу, што значи да су обављали рад у сменама.

Тужени није спорио да су тужиоци рад обављали на изложени начин: 12 сати рада - 36 одмора - 12 сати рада, нити је оспорио висину њихових потраживања утврђених вештачењем, па је зато због погрешне примене материјалног права од стране другостепеног суда побијана пресуда преиначена и на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Одлука садржана у другом ставу изреке донета је применом члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП. Тужиоцима су досуђени трошкови за састав ревизије у укупном износу од 18.000,00 динара - сваком по 9.000,00 динара и трошкови судске таксе за ревизију - за тужиоца АА у износу од 25.114,00 динара а за тужиоца ББ у износу од 23.752,00 динара, односно одлуку по ревизији - за тужиоца АА у износу од 37.671,00 динар а за тужиоца ББ у износу од 35.628,00 динара.

Тужени није успео у поступку по ревизији па је зато његов захтев за накнаду трошкова за одговор на ревизију одбијен и одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић